

La Veu d'Inca

REDACCIO I ADMINISTRACIO
Murta, 5.—INCA.

Any II

SETMANARI POPULAR
INCA 19 DE AGOST DE 1916

Núm. 66

PAGAMENT A LA BASTRETA
Un trimestre Una pesseta

SIR ROGER CASEMENT

Encara que ja no siga d'una actualitat del moment el cas tristíssim d'aquest valió i noble diputat irlandés, Màrtir de la seva patria; no per això havíem de deixar de tractar-lo en nostres columnes, per sumar-nos així al moviment de justa protesta que sobre ell ha formulada la premsa sana d'Espanya i estrangera.

Perque l'horrible execució d'En Casement per part del goven anglés, és un cas d'aquells que espanten, indignen i subleven l'ànima dels més indiferents; cas que l'Historia amb imparcial veredicte ha de condemnar despiadadament.

Quant no per la simpatia que mos inspira un catòlic desventurat, fill egregi de la poètica i catòlica Irlanda; quant no per la commiseració que sempre mos mereixen les desgracies de les persones bones i patriotes, al menys per *mera humanitat*, no poríem, doncs, fer silenci sobre el crim execrable d'Inglaterra.

I de pas heu advertim: Si qualque censura no molt dolça surt de nostra ploma contra aquesta nació, no heu prenguin nostros lectors per dessig de posar-nos contra ella en lo relatiu a la lluita actual.

Del caràcter neutral de nostro setmanari, feim abstracció total de la guerra i de la influencia d'aquesta en el cas que mos ocupa i sols mos ocupam d'un fet històric.

I dit això entrem de plé dins la qüestió.

I preguntam ara ¿el pecat d'En Casement quin és estaf, per mereixer un suplici tan afrontós?—Doncs, l'haver estat eminentement patriota, eminentement irlandés i no anglés.

Roger Casement ha vingut a ser per el seu poble el símbol més acabat i l'encarnació més perfecta dels amors i aspiracions d'Irlanda, cifrats tots en la dessitjada autonomia i independència d'un poble que, per dret internacional, té dret a deslligar-se de l'opressió faresta en que viu prostrat.

L'haver, doncs, recullit aquestes aspiracions del seu poble, justes, dignes, patriòtiques, com veurem, ha constituït el pecat (que pecat no és, sino mèrit) del irlandés Sir Roger.

Perque e-hi ha que estudiar la qüestió amb imparcialitat.

Irlanda no aufergarà jamai aquestes aspiracions que han costat la vida de tants de fills seus. Inglaterra i Irlanda seràn eternament dues nacions distintes, perque no tenen la mateixa historia, ni la mateixa religió. Ademés seràn sempre enemigues perque un poble noble, romàntic, amb aquell romanticisme ben dirigit que no degenera en ridícula, patriota, amant dels seus drets com és Irlanda, no pot amoldar-se a un estat depressiu per ella, com el que sofreix fa sigles.

Irlanda ha obrat amb plenitud de dret, totes les vegades que ha intentat desfer-se del jou anglés. I que no se diga que el darrer alçament irlandés no és justificable, per haver-se elegit uns moments en que Inglaterra està en guerra. Cap dever té Irlanda de oferir-li energies ni cooperació; i per tant, si les hi ha restat, res que reclamar té Inglaterra. Irlanda no és una província o regió anglesa, sino una esclava agarrotada a la força per Inglaterra. Irlanda no s'ha unida mai voluntariament al Imperi Britànic, sino que fou conquistada contra tot dret, i ha estat sempre, per espai de molts de sigles, ultrajada, atropellada, assolada pels seus conquistadors. Irlanda, en una paraula, no ha entrat a formar mai part de la Gran Bretanya, en virtut d'una aspiració nacional; sino que la seva població, *per ser catòlica*, ha estat perseguida per una raça estrangera, l'anglo-sajona, arrelada en el protestantisme, el qual ha volgut infiltrar-se per la força en l'esperit irlandés i que casualment per oposar-se aquest sempre an això ha tengut que sofrir les ires dels seus dominadors, de la manera més arbitraria, més bàrbara i cruel que l'Historia registra.

L'istoria de les opressions d'Inglaterra en vers l'Irlanda tots la coneixem. Recordem-les emperò, sumariament, per més rectífic de judici en l'apreciació del fet que estodiàm. Sens parar-nos en les rebelions sagnantes an a-que donà lloc Inglaterra baix dels reinats del Enric VIII, Isabel, Carlos I, i durant el govern despòtic de Cromwell, arribem al final del sigle XVII i veurem a Carlos II dictant lleis que prohibeixen en Irlanda el culte catòlic. En aquesta època moriren màrtirs de sa fe el Bisbe Malahide i l'Archebisbe Armagh i se prohibí en

absolutament l'ordenació de preveres i l'exercissí del culte catòlic.

Ademés els catòlics irlandesos estaven privats de tots els drets polítics; no porien esser funcionaris del Estat, ni exercir professió alguna. Confiscaven tots els seus bens. No porien cultivar l'industria...

No volem continuar la còpia de injusticies ingleses en vers de la verda Erin, en vers la poètica i catòlica Isla dels Màrtirs, perque seríem massa llargs. Porem fer punt an això, diguent solsament que ha estat sempre corrent i proverbial entre els inglesos allò de «no és cap crim el matar a un irlandés».

Això trobàm que basta per dir molt.

Heu repetim: En la qüestió d'Irlanda i per consegüent en la de Casement s'hi veu també flotar par damunt, l'odi sectari que Inglaterra professa a Irlanda, *sols per ser catòlica*; hi veim relluir aquell mateix esperit tirà de l'impia Isabel que un dia aixecà el patíbul de la virtuosa Maria Stuart.

El pecat d'En Casement, en resum, no és altra que el haver volgut lliurar al seu poble de la tirania d'Inglaterra, unit això a la circumstancia d'esser catòlic!

I ara que se me diga sens passió: ¿Era possible que un patriota tan pur com En Casement, que va saber recullir i condensar els bells amors de redenció del seu poble; era possible que pogués inculcar an els seus paisans una fidelitat a Inglaterra que no li deu haver de donar, en lloc de aprofitar ocasió propicia per conseguir l'ideal de tot un poble que li costa tanta sang? No era possible.

I per això e-hi ha que proclamar, que Casement obrà segons la justícia, segons la rahò i segons el dret i que així ha conseguit les simpaties de tots els patriotes, de tots els catòlics i persones honrades.

I per això trobàm magnifiques unes paraules d'En Cirici Ventalló, sobre eixa qüestió, que diu: que en el poble desgraciat i oprimí d'Irlanda és sant i just el seu ideal separatista; perque lo imposen agravis seculars, raons històriques, ètniques i geogràfiques. Es manament de Deu...

Sempre resultarà monstruosa aquesta mort per lo desproporcional a la culpabilitat.

No mereixia l'esser vilment penjat com els vulgars patibularis. No mereixia un final tan vergonyós aquell digne diputat

honra del parlament britànic, an aquí la premsa anglesa dedicà elogis inaudits al pujar al trone Jordi V, anomenant-lo «homo eximi» «funcionari benemèrit» i an aquí Sir Grey fa fer un panegirig el més acabat.

La seva brillant fulla de servicis no ha merescut res de la que vol passar per liberal i civillizadora...

Sir Roger Casement ha mort, sí, baix la pressió de la corda aufagadora...

Però no hi importa. El seu esperit patriòtic reviurà sempre en sos compatricis. Ells sabran recullir amorosament les seves despulles venerandes. Ells no s'empegairàn del seu patíbul, sino que el rodetjaràn de l'aureola que deixen sempre les grans figures, el nom de les quals l'Historia reculleix religiosament i perpetua per tots els sigles. Casement ha mort Màrtir de la causa catòlica-patriòtica d'Irlanda, i per això viurà: la favor dels màrtirs, doncs, *fructifica* sempre...

J. A. Pvre.

Port d'Alcúdia 16—8—16.

ALDEANAS

La vuelta del trabajo

A Miguel Durán.

Yo les veo descender por el atajo,
donde se unen los breñales y las matas:
con sus cuerpos encorvados de la brega,
con sus ojos en que brilla pura el alma.

Es la hora augusta de morir el día,
en estertor de fuego y escarlata;
el Astro-rey termina su carrera
al ocultarse tras la gran montaña...
la brisa mece el bosque umbrío,
en su último beso a la enramada;
y la impetuosa agua del torrente,
en esta hora se desliza manza:
y son más bellas las silvestres flores,
y son más puras los postreras auras,
y los pájaros tornan a sus nidos;
y, en su lengua broncínea la campana
de la Ermita de Aldea,
el grave son del *Angelus* propala:
y sus notas vibrantes y solemnes
cual latidos de un alma,
ruedan por ecos de oquedades cóncavas,
allá en el fondo de la selva brava.

II

Un viejo erguido como añosa encina,
fuerte cual roble que la sierra guarda:
brazos nudosos y callosas manos,
recios cabellos de color de plata;
que preside el cortejo
con magestad sencilla de Patriarca:
con respeto, se quita ancho sombrero
y el *Ave*, en devoción, reza en voz alta;
y los viejos, los mozos y chicuelos,
responden, a una voz, dulce plegaria.

Es un cuadro sublime
aquel retazo de Natura gala;
la ferviente oración sube a los cielos,
como el incienso de una nube blanca.

Van delante los chicos
con las pueriles risas de la infancia;
el cansancio en sus cuerpos no hace mella,
empujanse gritando, brincan, saltan;

y detrás las regalas:
las de los ojos negros de color de mora,
y labios rojos de color de grana;
las de mejillas frescas de amapolas,
y frescas risas en amena charla;
y forman grupos, mentan los amores
del ventanuco, a la luna clara;
y tras ellas los mozos:
con los aperos en la hercúlea espalda;
de vez en cuando campesina copla:
horda, sentida, soñolienta, tarda,
hiende los aires llena de decires...
pletórica de amores y esperanzas,

¡Y que diera por ser yó
una matita de albahaca,
y me miraran tus ojos...
como tú sabes mirarla!

Aunque fuera ya de noche
traspasaría la sierra,
tan sólo para mirar,
los ojos de mi morena.

Y con tres llaves serrana
mi corazón se ha de abrir:
Dios y mi madre las tienen,
la tercera es para tí.

Y a la raya los viejos:
con paso lento y sorteando matas;
hay en sus labios dejo de amargura:
cuentan historias de la edad pasada.
Y avanzan ya las sombras de la noche;
y avanza la campestre caravana;
se ven las lucecitas de la Aldea,
la prisionera de montañas altas;
y allá en lo alto de la buena Ermita
en vigoroso trazo se destaca,
del manto negro, de la negra noche:
la amorosa silueta, de Cruz santa
con sus brazos abiertos,
feliz Aldea, con sus brazos guarda;
y en un rig-rag cortado la negura,
el Castillo dibuja su almenada.

III

Ya los pájaros duermen en sus nidos,
se durmieron las auras,
y callaron los chicos,
y la copla durmióse en la garganta,
ya no charlan de amores,
ni de historias pasadas.
Todo es silencio que la noche envuelve,
tan sólo le profanan:
el agua del torrente
al deslizarse entre guijarros mansa,
el son de las esquilas del ganado,
el crujir de hojas secas al hollarlas
y el cortado ladrar de bronco acento,
del mastín de la guarda.

Santiago Vilella Crespo de Quirós.

Mancor, agosto—1916.

La lotería para los artríticos es sin duda la «Piperazina Dr. Grau» pues sin gran reembolso les libra de enfermedades tan molestas como artritis, ciática, gota, arenillas, mal de piedra, reuma, colicos nefríticos, neuralgias, etc. Es el mejor disolvente del ácido úrico.

REVELACIÓ

A la gentil S. F. M.

Vols sebre ma dolça aimia
vols sebre lo que's amô?
Es una intensa agonía
soferta amb delectació.

Es la flaire densa i pura
que respiren cel endins
davant el Deu de l'altura
els tronos i querubins.

Es el cant de l'aucellada
que s'alsa vers l'infinit
quant somrienta l'albada
descorra el vel de la nit.

Com la flama purpurina
que crema dins llantia d'or
l'amô és espurna divina
quil-lumina lo meu cor.

Perqué, doncs ma dolça aimia
desprecies mon amor?
No te commou ma agonía?
No ets sensible al meu dolor?

Perquè divina bellesa
butxinetges lo cor meu?
Tens indòmita feresa?
Tens el cor fret com la neu?

Aixís l'amant suspirava
d'amor fundament ferit...
La lluna plena el mirava
amb semblant adolorit.

P. RIBER.

AGRICOLES

CURSILLO DE ENOLOGÍA

El celoso e ilustrado Ingeniero Director de la Estación Enológica de esta ciudad, D. Ernesto Mestre, estimulado por los innegables resultados prácticos que ha dado en otros Centros la enseñanza de la elaboración de vinos, explicada en cursos breves e intensivos de Enología, con plausible acuerdo ha resuelto dar este año en la cátedra de dicha Estación uno de estos cursos, que empezando el día 30 de Agosto termine el 5 de Septiembre; persiguiendo así el objeto de que los conocimientos que se adquieran en las conferencias y en los diferentes ensayos prácticos que las completan, pueden aplicarse ya a la vinificación de la uva próxima a ser recolectada.

Adaptándola a las condiciones especiales de esta región y deseando sea lo más intensiva posible la labor a desarrollar, se ha limitado en este cursillo el número de alumnos, exigiéndose además una escrupulosa asiduidad en la existencia. No serán admitidas más de 25 inscripciones, reservándose 10 de ellas para los que asistieron a las conferencias de viticultura dadas hace seis meses en la misma Estación, procediéndose por sorteo en caso de excedencia de peticiones.

En la distribución del trabajo se ha tenido en cuenta las habituales ocupaciones de los asistentes y la hora de llegada y salida de trenes, a fin de que no queden totalmente desatendidas aquéllas y de dar todas las

facilidades posibles para que muchos pueblos de la isla puedan participar de esta enseñanza. Las conferencias se darán de 10 y cuarto a 12 de la mañana; las prácticas de degustación de 12 a 12 y media; y los análisis comerciales de 2 y media a 5 de la tarde.

Para solicitar la inscripción basta dirigirse por carta al Director del Establecimiento, indicando el solicitante su residencia, su edad, si es viticultor o comerciante en vinos y si posee estudios especiales en la materia; cuyos datos servirán para hacer su clasificación en grupos.

El programa de este curso es extenso; de él no damos más que un extracto.

El primer día se hará un estudio de la uva como primera materia de vinificación: formación de azúcar, oportunidad de la recolección, determinación de azúcar, oportunidad de la recolección, determinación de azúcar y de la acidez de los mostos por medio de diferentes procedimientos químicos y corrección, esterilización y concentración de mostos; se harán prácticas de degustación para reconocer la acidez de los vinos y por la tarde se ensayará el manejo de aparatos para medir la densidad de los vinos y para determinar su acidez total.

El segundo día se dedicará a la química biológica: se estudiarán los fermentos alcohólicos, las diferentes clases de levaduras, las aplicaciones de antisépticos, la influencia de las temperaturas en la fermentación, manera de evitarlas e influencias del oxígeno del aire y de la acidez del mosto sobre la levadura, se clasificarán por degustación vinos aguados y alcoholizados y por la tarde se harán prácticas de determinación de alcohol y de la acidez de los vinos, ensayándose el manejo de diferentes aparatos apropiados.

La conferencia del tercer día tratará de la elaboración de vinos sin maceración: pisado de la uva, agotadores, defecación del mosto, empleo del gas sulfuroso, fermentaciones lenta y tumultuosa, elaboración de vinos blancos, aprovechamiento de uvas averiadas, mejoramiento de su fermentación y de la de los mostos azufrados con exceso, desulfatación, trasiegos y rellenos. Las prácticas de degustación consistirán en reconocer la mayor o menor cantidad de gas sulfuroso que contenga un vino; y los análisis de la tarde servirán para determinar el gas sulfuroso total y libre y para reconocer la cantidad de sulfatos que los vinos posean.

La elaboración de vinos con maceración será el tema de la cuarta conferencia: se tratará del desrasponado, de la corrección de mostos, de la fermentación y maceración, del descube, de la sulfatación y levadura, del prensado, del método de difusión para sustituirlo y del trasiego y relleno. Por degustación se clasificarán vinos sulfatados y por la tarde se analizarán otros para determinar por diferentes métodos la cantidad de azúcar y del extracto seco que contienen.

El día quinto se dedicará exclusivamente a visitar las bodegas de Son Vivot (Inca) pertenecientes a la Excm. Sra. Marquesa Vda. de Vivot.

En la conferencia del día sexto se tratará de las alteraciones de los vinos: sus enfermedades y defectos, mal olor, mal gusto, casses, su prevención y curación, infecciones microbianas, picado y avinagramiento, fermento manírico y maneras de modificar y curar las diferentes alteraciones que presentan los vinos. El ejercicio de degustación consistirá en conocer el grado de alteración de varias muestras. Por la tarde se

visitará la bodega que tiene en su predio «El Fangar» D. Gaspar Bonnin.

El último día se tratará de las condiciones que deben reunir las bodegas, de su limpieza y saneamiento, del empleo de toda clase de máquinas y de la preparación y tratamientos de los envases que han de contener el vino. Seguidamente se harán ejercicios de degustación para conocer el mérito de cada muestra; y se clausurará el curso por la tarde, después de visitar los almacenes y bodegas de esta ciudad.

De «El Felanigense.»

El M. I. Sr. D. Gabriel Llompart

Dia 10 amb un repiquement de campanes s'anuncià an els inquerols la noticia del nomenament del M. I. Sr. D. Gabriel Llompart per ocupar la canongia vacant en la Santa Iglesia Catedral Basílica de Mallorca. Mos plau publicar els següents dates biogràfiques, perquè els lectors coneguïn al il·lustrat Canonge.

Nasqué a la ciutat d'Inca dia 18 de Novembre de l'any 1862.

L'any 1875 ingressà en el Seminari de la Diòcesis, i acabà brillantment sa Carrera l'any 1886 i en el mateix any el dia 18 de desembre fou ordenat de Sacerdot p'el Bisbe de Mallorca, a les hores Excm. Sr. D. Jacinto M.ª Cervera.

Fou professor del Seminari d'aquesta Diòcesis desde l'any 1887 a 1902 ensenyant-hi sucesivament Llatí, Historia Sagrada, Metafísica, Teologia Dogmàtica i Dret Canònic.

Dia 9 i 11 d'octubre de l'any 1888 obtingué en el Seminari de Valencia els graus de Llicenciat i Doctor en Sagrada Teologia amb la nota de *Nemine Discrepante*; i dia 28 de desembre de 1896 en el mateix Seminari rebé la Llicenciatura i el Doctorat en Dret Canònic, també amb la nota de *Nemine Discrepante*.

Tengué aprovats els exercicis que feu presentant-se an el concurs de Curats de aqueixa Diòcesis de l'any 1886, lo mateix que cinc oposicions a Canongies en aqueixa Santa Esglesia Catedral Basílica.

Formà part repetides voltes del Tribunal per renovació de Llicencies ministerials i l'any 1898 fou nomenat Examinador Prosinodal p'el concurs a Curats an aqueixa Diòcesis.

P'el novembre de 1904 prengué part en les oposicions a una Canongia de la Catedral d'Oriola essent elegit per dita prebenda, i a 26 de juny de 1909 fou elegit Canonge Penitencier de la mateixa Catedral.

Fou nomenat a 16 de Maig de 1905 Jutge delegat en el Procés sobre la Santetat, virtuts i miracles en general de la Causa de Beatificació i Canonisació de la V. Sor Juana Guillem.

A 26 de febrer de 1908 constituí tribunal d'oposició a una Canongia vacant d'aquella Diòcesis i dia 11 del mateix mes i any desempenyà el mateix càrrec per la provisió d'una altra prebenda.

Fou elegit a 31 de Març de 1911 vocal de la Junta Diocesana d'Oriola per l'organització del XXII Congrés Eucarístic Nacional; i a 16 de Març de 1915 fou nomenat Jutge i Examinador Prosinodal del Bisbat d'Oriola per un trieni. Espesses vegades fou nomenat Confessor Ordinari i Extraordinari de varies Comunidades de Religioses.

Repetim l'enhonorabona al il·lustrat Canonge inquerol, tot desitjant-li molts anys de vida per a treballar a la vinya del Senyor.

Garbes y gavelles

El Deute anglés

A la Cambra dels Comuns, el ministre d'Hisenda, Mr. Mac-Kenna, ha fet una exposició de la situació econòmica i financiera de la Gran Bretanya.

Ha dit que la riquesa nacional britànica representa un capital de 15.000.000.000 de lliures esterlines.

El Deute nacional arribarà el darrer de mars de 1917 a la suma de 3.440.000.000 de lliures esterlines. D'aquesta quantitat se n'han de deduir 800.000.000 de lliures esterlines per avenços reembolsables fets als aliats i a les colònies. En conseqüència, el Deute nacional és de 2.640.000.000 de lliures esterlines. Els interessos anuals del Deute no constitueix cap càrrega insostenible, perquè els ingressos actuals del Estat permeten atendre als serveis del Deute i destinar quantitats considerables al fons d'amortització.

Les películes policiaques

Oviedo.—Ha estat descoberta una societat composta de joves pertenyents a respectables famílies, qual societat es reunia clandestinament, a la nit, per a ensayar robos i crims conforme a les ensenyances de les películes policiaques.

El governador s'ha dirigit a les famílies recomenant-les que los vigilen.

El Regionalisme andalús

Puerto de Santa María.—Alguns amics de l'exdiputat don Dionís Pérez han acordat fer una tirada de 50.000 exemplars del seu article titulat «Como somos regionalistas en Andalucía» i repartir-los profusament.

Contrabàndol d'armes

Tànger.—Les autoritats franceses tenen noticia de que fa dies es comunicà al creuer «Chateau-Renaud», que anava a entrar a Dakar, la presència en aquelles aigües d'un vapor espanyol que inspirava sospites.

El creuer francès començà a recórrer la costa i donà vista al vaixell sospitós, el qual obé immediatament a la intimidació a deturar-se.

Pujaren a bord un oficial i alguns mariners del vaixell de guerra francès i encare que practicaren un minuciós reconeixement, no pogueren trobar res que justificàs la sospita.

No obstant, el varen fer seguir an'el port, i ja an aquest, se'l tornà a registrar per complet.

Els informes francesos asseguruen que allavors es descobrí, baix el pont i ben dissimulat, un depòsit de municions i armes que es creu anaven destinades als alemanys de l'Est africà.

Els diaris i la carestia del paper

«El Universo», davant la falta de paper, es dirigeix als seus lectors i subscriptors i los pregunta quina de les tres següents determinacions cal adoptar per a conjurar la crisi actual:

1.ª Suprimir un dia a la setmana la publicació del periòdic.

2.ª Duplicar el preu de venda i augmentar en la parí corresponent el de subscripció.

3.ª Aumentar en el 50 per 100 la tarifa d'anuncis, tan per a les societats que satisfan una quota fixa de publicitat com per a les agències i particulars.

«El Debate» comentant les dues reals ordres

que publicà a la «Gaceta» sobre la qüestió del paper, diu que la última disposició en res afavoreix els periòdics, perquè amb afavorir la importació de pasta per a paper ben poc es consegueix si l'exportació no es prohibeix en absolut.

DE MALLORCA

An el Patronat Obrer

Gustosament publicam algunes dades per donar compte detallada del resultat que va obtenguent a Ciutat l'obra tan altament social, dita de la Cuina Econòmica instalada en el Patronat Obrer.

Vegis si és d'importància l'esmentada obra, que durant el primer mes, que fouc el de maig, es despatxaren 2.750 racions; en el mes de juny se'n despatxaren 3.616; i an el mes de juliol 6.125. Sumant les racions que s'han despatxades durant aquests 3 mesos el resultat assombrós de

12.489

I an els menjadors de caritat s'han distribuïdes als menesterosos i de franc durant els 3 mesos de maig, juny i juliol:

3.863

Enviam l'encoretjament més sencer aixís als organitzadors com a les persones qui contribueixen a tan benèfica obra.

Cronico d'Inca

Dia 13.—El cap-vespre a les 4 comensa la festa de carré amb motiu de la diada de la Assumpció de nostra Senyora, amb una novellada a la plassa des braus.

A l'ombra e-hi hagué geni a les totes.

Presidí la funció la filla del Governador acompanyada de les filles del Bal·le d'aquesta localitat i d'altres senyoretas totes belles i simpàtiques, galanment acomodades pel fadrí D. Francesc Lladrés que actuà assessor. Els toros i torers dexaren aconortats els dessigs del públic, que és tot quant es pot dessifjar.

—Devers les onze de sa nit hi ha una brega quedant-ne dos de ferits. Es Ballerot que té gueus ferides és trasportat a la casa del socòs, prestant-li els serveis de cura el metge forens D. Sebastià Amengual. També és curat allà En Bola que té algunes contusions.

Dia 14.—El vespre solemnes completes de la Mare de Deu, a on lluïren per la seva ausencia els revel·lers i comissions organitzadores del llargament festival.

Dia 15.—Festivitat de l'Assumpció. A la Parroquia e-hi ha solemna festa de la diada. Al capvespre se fa la processó portant la Mare de Deu morta i entrant a Sant Domingo a fer una estació per aguanyar el jubileu.

—A la festa de carrer les músiques toquen a cinc cadafals construïts aposta pels indrets de les barriades. E-hi hagué poca animació pels carrers, en no ser an el reial de la festa, que la gent s'apinyava per veure les corregudes de joies, les carreres de cintes amb Bissicleta, devertides cucanyes per estornells de poca sòn, i els focs d'arti-

fici a la plassa d'Orient que foren molt hermos i molt renovers.

Axuxí vèim un homo de bulto agitat per una colla de fadrins que fa grotesques gesticulacions damunt un cadafal. Sabem que mes tart el *ridiculus mus*, el cap escapsat, serveix de pilota a una joveña esburbada. Una pregunta: ¿Sabria dir-mos qualcú d'on mos surt aquest llinatge grotesc de *Peres i Peretes*, de *Domingos i Domingues* en que volen embellir nostres festes populars i... que fan tanta plorerat.

Sens dupte, els *artistes* que feren el parxalango de ninot d'aquestes festes no'l degueren batiar, puix que'l nom de la Mare de Deu seria una profanació.

Es Cronista.

MERCAT D'INCA

Preus que retgiren a nostro mercat

Bessó	a	90'00	el quintá
Blat	a	20'50	la cortera
Xexa	a	21'00	id.
Sivada	a	09'50	id.
Id. forastera	a	09'00	id.
Ordi	a	11'50	id.
id. foraster	a	11'00	id.
Faves pera cuinar	a	25'00	id.

id. ordinarias	a	21'00	id.
id. per bestia	a	20'00	id.
Blat de les Indies	a	25'50	id.
Monjetes de confit	a	43'00	id.
Id. Blanques	a	41'50	id.
Siurons	a	37'00	id.
Fasols	a	00'00	id.
Garroves	a	08'00	id.

CARRUATJERIA.—E-hi ha venals un carro bort i un carretó de 4 seients, tots dos estàn en bon estat. En aquesta imprenta en daràn raó.

TEATRO DE INCA.—Se vende una acció por cincuenta duros. Informes en la imprenta de este semanario.

CASA VENAL. An el carrer del Misteri número 1, n'hi ha una. A l'imprenta de la Veu informarián.

CASA VENAL.—An el carrer de l'Estació n'hi ha una nova de trinquis, amb un gran corral. Informació an aquesta imprenta.

Tip. M. Durán.—Inca.

TALLER DE TAPICERIA

ANTONIO SASTRE

MUEBLAJE, CORTINAJE y TODO lo CONCERNIENTE al RAMO

Trabajos sólidos y garantizados

TRABAJOS, SI ASI SE QUIERE, A DOMICILIO DE LOS CLIENTES

Miñonas, 16.—Palma de Mallorca

Representante en Inca: JUAN PRATS, Calle General Luque, 66.

MANUEL PLAZA

SASTRE

OFRECE UNA BONITA COLECCIÓN DE GÉNEROS PARA LA TEMPORADA DE PRIMAVERA

Y VERANO

■ CALLE CADENA ESQUINA PLAZA SANTA EULALIA ■

Palma